

R.D. Jacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Xenium tertium Lucerna fulgida.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

Spina tribulationes & inquietudines. Inter has spinas non laedi divina est virtutis, non humane imbecillitatis. At nunquam divina deest virtus & protectio, si expectetur a vide, si expectatur toto corde. Vt autem per spinas illatus pertranseat, piscam illam Dominus benedictionem tibi exopto & voueo: Benedixi illius qui apparuit in Rubo sic iuxta per verticem Nazarae inter fratres suos. Numquid Tu Nazaraeus, hoc est Floridus, Consecratus, Coronatus? Numquid Crux, benedictionis est Rubus? In illo certe apparet Nazaraeorum Dux Caritas, spiritus cinctus, & suos antequam ex illo alloquitur, vt constant simulque ardentes eos suo redat alloquio, & suaque caelesti benedictione confirmet. Tu cum ibi audi, ardeat aure, erecta mente

Matth. 7. qui inter populi Duces iam dilectus es. Potens est Tibi efficacem benedictionem dare, vt de Spiritu vna, de Tribulatione scilicet colligis, Potens est de Rubo sententioso Rosas contexere, & de Lolij Lilia educere, illisque verticem Tuum coronare feliciter & gloriose.

Gen. 45

Matth. 7.

Phil. Albas de d. g. i. Cleric. c. 106.

Gen. 49.

Inscriptio. Lucens ardeo, ardens luco, EPIGRAMMA.

Sub Modio pridem latuisti, sed modò fulgens, Esio Lucerna bonis: esto Lucerna malis. Glorifica Patrem sublimi in vertice honoris, Ardens & lucens gloria Patris eris. Glorificet Patrem in Calis, Te qui quis honorat In terris Illi gloria tota venit.

Xenium
Tertium
Lucerna
fulgens.

Iona. 1.

Candelarum sublime ascendis, vt lucas ascendis, vt alios accendas. Sic age, vt tuus sis ad illa comminante voce illius, qui ambulat in medio Candelabrorum aureorum, ac cuius ore gladius utraque parte notatus erit: Venio Tibi, & mouebo Candelabrum Tuum de loco suo. Quapropter sepius tecum ipse revolve, & imo pectore condos, Anni benedictionis Tuæ ex Evangelicis verbis Signaculum Chronico expressum.

Synagoga
ma
Er
Scriptura
lucis
Sana
Patrum
aditu
Appo
Mat. 1.

IC LVCEat LVX Vestræ, Vt G Lorifi Cent patreM qVI In CæLis est.

Estote sicut vt Lucerna in Domo Dei, in Candelabro sublimi sita, ornata, & coronata. Lucerna, non sub Modio fungans, sed in Modio flammans, Lucerna, non pice mixta, aut fumo fulgorem affricante, & lacrymas inspectantibus excutiente: sed nitidissima luce omnibus gratissima, omnes exhilarans & illustrans. Lucerna, similis illi de quo Dominus: Ille erat Lucerna ardens & lucens. Vos autem voluistis ad horam exultare in luce eius. Estote lucas gregi Tuo nitentis vite exemplo, vt ardens flammantis doctrinæ verbo & zelo, memor Gregoriani illius dicti, Lux gregis, flamma Pastoris.

In operibus Tuis sic Lux agnoscat, vt in illis Pater glorificetur. Pater equidem ille, ad quem Filij clamant in spiritu. ABBA PATER. Tu quidem etiam Abbas es & Pater, sed illi debetur gloria, quæ omnis Paternitas nominatur in celo & in terra: Tibi si & honor debetur, propter illum est, cuius est assumptio Tua. Hinc & apud veteres emblematicè dictum est portanti Iudis simulacrum: Non tibi, sed Religioni. Sic monebatur in Deum referre honorem sibi exhibitum propter Deum suum. Tu quoque si luce fulges gloriose, si & honore afficeris in sublimi positus, fac vt in Patrem qui in Cælis est, rota ascendat lux & gloria, vt possit securus dicere cum Dei Filio: EGO GLORIAM MEAM NON QUERO. Nec Tuæ accidat memoria lucidum illud dictum S. Augustini: Si per bona opera luceat lux nostra coram hominibus, ignemque habeamus lucentem, curemus, vt per caminum Humilitatis educamus omnem fumum humane gloriæ & vanitatis. Hoc illa Theodidacta nos monet salubriter & pie.

Luc. 11.
Dan. 11.

Greg. 17.
Rom. 8.
Eph. 3.
Iona. 8.
S. Brig. 15.

Ceterum non desunt Tibi exempla illustriorum qui in Domo Deijimò in Domo Tua, facere Lucernæ lucentes & ardentes, quorum lucem, & ardorem valeas imitari.

ANTIQ

Ac in primis Lycerna fuit ardentissima & fulgidissima S. NORBERTVS, Princeps Præmonstratensis, & totius candidi ac lucidi Ordinis Patens: qui suo candore & luce suos docet aspirare ad candorem lucis æternæ, & in splendorem paterne gloriae, verè Patet filiorum lucis, quos vocat in partem foris Sanctorum in lumine.

Talis etiam Lycerna fuit S. CAROLVS, cuius nomine insignis felici omne. Huius cum iouare differt obitum, Pontifex Gregorius 13. alium educeas è corde gemitum, dixit: Extincta est Lycerna in Israel.

Tales quoque Lycernæ multi Candidi Ordinis Abbates, qui splendori sapientiæ sanctitatis ardorem confederantes, DATI SVNT IN LYCERNAM GENTIVM? Hi in terris suo ævo Patrem glorificant: sua luce nunc in cælis ab eo glorificantur: Eternitatisque Cand datu, videntur lumen in lumine, & bibunt vberim de Fovne vitæ.

1. Iute: Hos recentendus B. HYO, primus S. NORBERTI. Affecl. postmodum in regimine & supremo Ordinis Magistru eius Successor, & Hæres haud indignus.

2. B. EVERMODVS, eiusdem quoque NORBERTI Sodalis secundus, ac primus Magdeburgensis Cœnobij Præpositus, Wandalarumque Apostolus, quibus lucem tulit ad fugandas tenebras erroris, & ad illuminationem scientiæ claritatis Dei in facie Iesu Christi.

3. B. WALTMANNS, etiam ipse NORBERTI Socius, eiusdemque in Monasterio S. Michaelis Antuerpiæ Successor in Abbatiati Dignitate, post domitam Tanchelinam hæresim Sacramentariam, quando abjctis Operibus tenebrarum, effulsere Arma lucis.

4. BB. ISFRIDVS ET YDOLPHVS, ex Candido Ordine Episcopali R. cebugentes, ita zelo lucentes, & ardentes, vt posterior horum pro fide & iustitia ad sanguinem vsque decertant, & Martyrij palmam promeruerit.

5. BB. FREDERICVS ET SYARDVS, Horti Mariae in Frisia Abbates, pietate & doctrina lucidissimi.

6. B. MITO, ex Abbate S. Iudoci in Nemore ad Episcopatum Tornacensem promotus, & super Candelabrum positus, vt luceat omnibus, quibus domo sunt, ac in domum introduceret eos, qui foris loat.

7. B. FLEVO, ex Abbate Cœnobij Lidlumenfis in Frisia Martyrij laurea coronatus, vt postquam ad iustitiam erudierat multos, fulgeret in perpetuum æternitates.

8. Adde BB. GILBERTVM in Arvernia Abbatem Sanctissimum: GAREMBERTVM, Cœnobij Montis S. Martini in Silva B. cœnensi Fundatorem & Abbatem primum: REINERVM Altsiodorensis: RAYLPHVM Viconiensis. Hi omnes Prælati fuere in Candido Ordine Candidi, & in Ecclesiæ Candilabro LYCERNÆ Fvlgidæ, & ardentes: Homines Martiales

divites in virtute, pulchritudinis studium habentes, pacificantes in domibus suis. Quapropter in generationibus gentis sue gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus. Tu eorum vestigia proflo pede sectare.

Sed nec deest Tibi domesticum ratæ pietatis exemplum in IOANNE D' AVELOIS, Florentino Abbate quinto: qui Vir sanctus & Apostolicus, contemplationi rerum diuinarum deditissimus audijt, cum odio ac communi sanctimonie opinione apud vos obje. depositonem habens humilem, sed celebrem. Sanctimonie eius indices fuere nouæ Fontium scaturigines, ægris medentes, sanis salubres, quæ apud Ecclesiam vestram diuinitus promanasse eius tempore leguntur: ita vt vilum sit in eo adimpleri illud Eucosmum, quod Simoni Sacerdoti eximio ascribit Ecclesiasticus: In vira sua Ecclesiæ sustulit domum, & in diebus suis emanauerunt putei aquarum.

Fontium scaturigines, ægris medentes, sanis salubres, quæ apud Ecclesiam vestram diuinitus promanasse eius tempore leguntur: ita vt vilum sit in eo adimpleri illud Eucosmum, quod Simoni Sacerdoti eximio ascribit Ecclesiasticus: In vira sua Ecclesiæ sustulit domum, & in diebus suis emanauerunt putei aquarum.

Fontium scaturigines, ægris medentes, sanis salubres, quæ apud Ecclesiam vestram diuinitus promanasse eius tempore leguntur: ita vt vilum sit in eo adimpleri illud Eucosmum, quod Simoni Sacerdoti eximio ascribit Ecclesiasticus: In vira sua Ecclesiæ sustulit domum, & in diebus suis emanauerunt putei aquarum.

Inscriptio Benignæ Severitate.

EPIGRAMMA.

Sapè nocet stomacho Pomum prædulce, nocetque Acce nimis, multu suante, sed Acce placet: Ne fuerit Lenis namium, nimumq; Severus: Iunge Oleum, VINO sanar vnumq; simul.

Xenium Quarta, Pomum acridulce.

Allusio est ad Tuum Cognomen in hac Epigramma BENIGNA SEVERITATE: sed bonitatis portat Omen. Quapropter & hic illud Poeta cauimus.

Auspicijs res capta malu bene cedere nescit, Felici que sunt emine facta, iurant.

Sed quare hoc f.lix Omen nomen? Quia Antistini conuenit severitati miscere benignitatem, benignitati severitatem, vt non desit oculus feruoris, nec blandimentum candoris. Intare Angelum reclusionis, & eum imitare. Fulgurans erat in facie, Candidus in veste, Nuntius lucis & gratiæ. En Tibi paradigma Antistinum, qui Dei Angeli & cælestes dicuntur Legati. In fulgure zelus adens, in candore signatur amor blandiens, Vtrumque iunge fœdere sancto.

Qui semper severitate vitur & imperio, viderat velle DOMINARI IN CLERO, quod displicet Apostolorum Principi Petro. Qui pro obseruatione Legis cum austeritate iunge bene, n tatem charitatis, FIT EX ANIMO FORMA GREGIS. Sic er, ô z-lus velur Dña præiens: sit Benignitas velut Pedis, qua sublequens, & zeli vestimenta ne defluant; colligens, Fortitudo & violentia LENIS, temperanda est FAVO MELLIS, vt verum sit illud: Forti dulcedo: Inducti 14.

Ipsum Supremum Numen quæ inchoat Severitate, temperat & consummat Benignitate. Dum alloqui parat Ellam in Monte Horeb miturante se spiritum grandem, siue Ventum validum contentem petras, & subvertentem colles. Post spiritum, 3. Reg. 19. tum,

Heb. 1. Col. 1. Ioh. 4. Pf. 35. Rom. 13. Dan. 2. Eccli. 44.

